

pallus et temma isse katsuks, mis parrem piddi ollema ja isse mõistaks, kas tõ wanna wõi uut wiisi piddi tehtama. Nõnda sai Truta mitmes asjas isse parremat tundmist ilma et rahhu nende wahhel olleks rikkunud. — Agga kui wanna emma wahhest liga nurrises ehk taples, siis poeg tuli ja pallus tedda rahhul olla ja ikka lota, et nemmadki, kui sawad wannemaks, jäwad ka targemaks. Siis emma piddi kõhhe naerma ja tunnistama: „eks ma siis unnustand jälle, et ollete lapsed!“ — Ülleüldse olli Truta muudur hea siüddamega inimesenne, kes tagga järrel pea leppis, kui olli wihaastanud. Seal perres olli nähha, et kes rahhu armastab, wõib sedda hoida, targaste järrele andes. Kaks kõwwa kiwwi, kui kokku liakse, ajawad tuld wälja! Summeks tulles ikka panna, et wannad emmad unnustawad ärra, et ommal ajal ollid isse ka nored; ja jälle inimeks panna, et kõik minniad ei mõtle selle peale, et kord sawad wannaks, ajawad agga iggaüks peaga wasta seina, ei holi teine teisest. Sest on mitmes perres se suur tülli nende wahhel, sest kaswab nende sisse wiimaks otsata pahha languš!

Summal kutsus Trutat pea siit ilmast ärra; ta surri omma lapsed õnnistades ja isse omma Jõsanda sure armu peale lotes; Madlena leinas tedda omma mehhega siüddamest tagga, sest allati ollid nad tedda kalliks piddanud ja tunnud, et

Summala käest temma läbbi neile palju head olli antud. — Müürid langes kõik perrenaeise murre Madlena õlla peale ja selle jure tuli weel teine murre, emma murre: Summal andis temmale esimesse lapse, se olli tüttar ja sai kaddund wanna emma mällestusseks Truta nimme alla. Veina peale tuli nõnda uus rööm ja se olli Madlena melest suur Summala arm. Madlena teggi küll hea melega tööd; tahtis röömisaste esimesenne ja wiimne olla igga asja jures, ette murretseda ja järrel wadata, — agga ikka olli ta siüdda ka iggatsenud, tõ ja murre wahhel üht rahhu ja röömi tundi leida. Sedda leidis müürid omma lapse jures, otse kui olleks se Summalast lätkitatud temmale häid sõnumid toma. Kui Madlena lapse silmi watas, siis ta ikka tunnistas tännuga: Jõsand on mind rohkeste õnnistanud!

Meie ei wõi müürid Kustawi ja Madlena ellust ja majapidamisest kõik laiemalt räkida, mõnda agga tahhame weel nimmetada, mis ikka röömuga näggime ja mis tähhele pannemisse wäärt arwame ollewad.

Kuida nemmad inimestele püüdsid õigust tehha, nõnda kandsid ka suurt hoolt omma weiste ja mu lomade eest, et neid saaksid hästi piddada. Kustaw ei holinud ka sest, kui karja eest nattuke rahha kullutas; ta ostis tõrwa-sola ehk heringi-sola ja panni sest igga pääw nende jomaaja sisse ja lomad kossusid selle järrel wägga. Kustaw